

en Udtalelse af Forfatteren Palle Rosenkrantz, som er typisk, og som jeg synes vejer til ved Afgørelsen. Han udtaler, at han betragter Understøttelsen som Statens Anerkendelse, og dette er sikkert rigtigt. Jeg kan ikke se rettere, end at Staten gennem Understøttelserne givet blaåt Stempel for, at Bøgerne er gode og værdifulde, ikke i Tryk og Udstyr, men i Indhold, og Befolkningen har nogen Ret og Grund til at forstaa det saaledes.

Man har jævnlig anført, at en Forfatter, der en Gang var paa Finansloven, ikke kunde slettes igen; var han kommet ind paa fast Understøttelse, maatte han blive staaende. Dette er sikkert en Teori, som hverken kan forsvares eller opretholdes, Afgørelsen maa selvfølgelig her træffes efter den Udvikling, der foregaar i vedkommende Forfatters Virksomhed.

Ved Bedømmelsen af disse Forfatters Bøgers Indhold og Karakter er det ogsaa værd at lægge Mærke til en Begivenhed, der er sket i den allersidste Tid. En Overretssagfører Galster i Thisted er som Forlægger af en Bog kommet i Konflikt med Politiet og Justitsministeriet. Bogen er udgivet af en Dame, Emmy Carrell, og den er blevet beslagnet. I den Forbindelse vil jeg gerne sige, at jeg er ganske sikker paa, at den allerstørste Del af den danske Befolkning Justitsministeren taknemmelig for det, der er sket i denne Sag. Denne Overretssagfører — og her kommer jeg til det, jeg gerne vil understrege — sidestiller i sit Forsvar for denne Bog i et Interview Bogen med „Den erotiske Hamster“. Dette forekommer mig betegnende, da han jo meget let kunde have fundet en anden dansk Bog at anføre som værdigt Sidestykke til Emmy Carrells Bog, som jeg for øvrigt aldrig har set. Nu gaar det Landet over, at en Jurist, altsaa en Mand, som man maa antage kan læse — det er nemlig en af de Beskyldninger, der er blevet rettet mod en stor Del af vort Folk, at vi ikke kan læse —, kommer til det Resultat, at Emmy Carrells Bog og Fru Thit Jensens Bog kan sammenstilles, hvad Indholdet angaar. Jeg skal ikke udtale mig om, hvorvidt hans Dom er rigtig; men for den jævne Befolkning ser i alt Fald den Forskel, som gøres i disse to Tilfælde, ganske uforstaaelig ud: den ene Bog beslagnes af Politiet, og den anden prisbelønnes af den danske Rigsdag!

I Politiverdenen har det længe været en fastslaaet Kendsgerning, at de saakaldte Nic. Carter Forbryderromaner forleder de unge til Forbrydelser. Man behøver blot at spørge Domsmyndighederne. Men hvis

det er Tilfældet, er der heller ingen Tvivl om, at Bøger, hvis Indhold for at bruge „Fyns Venstreblad“s Ord er dystert af en Agnes Henningsens Viden om alle Kønslivets Hemmeligheder og fyldt til Mastetoppen med Flirt, Legemsafsløringer og Utugt, kan blive medvirkende Aarsag til kønslige Udskjelser og derved forlede til Sædelighedsforbrydelser, som vor Tid er saa uhyggelig rig paa og Aviserne daglig melder om. Vi er sikkert alle enige om, at Læsningen af gode Bøger giver gode Tanker og fremelsker det gode, og paa samme Maade giver selvfølgelig daarlige Bøger kun daarlige Frugter. Det er ikke Teori i dette Tilfælde, men det er Menneskeskæbner, det drejer sig om, og navnlig angaar Sagen de smaa i Samfundet, der føles de Brøst stærkest.

Spørgsmaalet om den ublufærdige eller usædelige Litteratur har vakt megen Opmærksomhed ud over Landet. I de sidste Maaneder har Pressen stadig beskæftiget sig dermed, og det er ikke faa Penne, der har været sat i Bevægelse. Det har været Samtaleemne i alle Befolkningens Lag. Jeg personlig har modtaget mange Vidnesbyrd baade mundtlig og skriftlig om, at Befolkningens brede Lag er taknemmelig for, at Sagen er draget frem her. Jeg har ogsaa Følelsen af, at langt det store Flertal af det danske Folk, der ikke ønsker denne Litteratur i deres egne Hjem, anser det for urimeligt og urigtigt, at Staten yder sin Understøttelse til Udgivelsen.

Det er saaledes et alvorligt Samfundsspørgsmaal, der her skal afgøres. Der er mange Øjne, der er rettet mod den danske Rigsdag, naar Afgørelsen skal træffes. Der er mange, uanset baade politiske Partier og kirkelige Retninger, der anser dette for et overmaade vigtigt Spørgsmaal, fordi det hænger saa nøje sammen med vort Folks sædelige Renhed og moralske Sundhed, en Sundhed, et Folk ikke kan undvære uden at gaa til Grunde. Jeg vil derfor tillade mig at henstille til ærede Medlemmer at stemme for dette Ændringsforslag saavel som for Ændringsforslaget angaaende Harald Bergstedt, for at begge Bevillinger kan udgaa af Finansloven. Det ærede Medlem Hr. Sundbo nævnte en hel Del Navne, og det er muligt og oven i Købet meget sandsynligt, at en nærmere Gennemgang af Forfatterlisten vil føre til det Resultat, at der er gode Grunde til at slette betydelig flere; og jeg vil haabe, at saadant maa ske. Men disse to Forfattere er nu blevet undersøgt og gennemgaaet, og jeg tror ikke, man gør dem Uret ved at stemme for disse Ændringsforslag. Det er ingen Censur af deres